



ಕವಿತೆಯಿಂದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೊಗಳಬಹುದು, ಆದರೆ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ

ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಸೂಜಿಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯಬಹುದು, ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ? ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆ ಮುಂತಾದವು ನಾಗರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿವೆ.

■ ಕೆ.ವಿ. ತಿರುಮಲೇಶ್



ಕವಿ ಜಾನ್ ಕೀಟ್ಸ್ ತನ್ನ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಬರೆದ ಪತ್ರವೊಂದರಲ್ಲಿ 'ನೆಗೆಟಿವ್ ಕೆಪೆಬಿಲಿಟಿ' (ಋಣಾತ್ಮಕ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ) ಎಂಬ ಪದಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ; ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಕವಿಗಿರುವ ವಿಶಿಷ್ಟತೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿಯುವ ಪದ ಇದು. ಕವಿಗೆ ಅನುಮಾನದಲ್ಲಿ, ಅನಿಶ್ಚಿತಿಯಲ್ಲಿ, ಅತರ್ಕಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬಲ್ಲ, ಇರಬೇಕಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ - ಇದು ಶೇಕ್ಸ್ಪಿಯರಿನಿಗೆ ಬೇಕಷ್ಟು ಇತ್ತು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ ಕೀಟ್ಸ್. ಇದೊಂದು ವಿರೋಧಾಭಾಸ: ಋಣಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದು ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೇಗೆ? ತತ್ವಜ್ಞಾನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ಅತ ನಿಶ್ಚಿತತೆಯನ್ನು ತಲುಪಲು ತುಡಿಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅನುಮಾನದಲ್ಲಿ ಆತ ಇರಲಾರ. ಇದೇ ಮಾತನ್ನು ವಿಜ್ಞಾನಿಯ ಕುರಿತಾಗಿಯೂ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಕೀಟ್ಸ್‌ನ ಅರ್ಥ ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಮಿಗಿಲು ಎಂದಲ್ಲ, ಒಂದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಹೇಗೆ ಭಿನ್ನ ಎನ್ನುವುದು. ಕವಿತೆಯಿಂದ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹೊಗಳಬಹುದು, ಆದರೆ ತಲುಪಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ಕವಿಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಏನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಸೂಜಿಯಿಂದ ಬಟ್ಟೆ ಹೊಲಿಯಬಹುದು, ಸಾಹಿತ್ಯದಿಂದ? ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಯಾರೂ ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗದ ನಿರುಪಯುಕ್ತ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕಲೆ ಮುಂತಾದವು ನಾಗರಿಕತೆಯೊಂದಿಗೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿವೆ. ವಿಜ್ಞಾನ ಎಷ್ಟೇ ಮುಂದುವರಿದರೂ ಸಾಹಿತ್ಯ ಅದರದೇ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದೆ. ಯಾವುದೇ ಪ್ರಾಣಿ ತನ್ನ ಕಂದಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಕಥೆ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ ಎನ್ನುವುದೊಂದು ಸೋಜಿಗ. ಬಹುಶಃ ಇಂತಹ ಕಥನಗಳು ಮನುಷ್ಯನ ಸಮೂಹ ಜ್ಞಾನಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ (ಕ್ಯಾನ್ಸಿಟಿವ್ ಡಿವೆಲಪ್‌ಮೆಂಟ್) ಅಗತ್ಯವಿದ್ದಿತ್ತು.

ವಿಜ್ಞಾನವೂ ಒಂದು ಸಮೂಹ ಜ್ಞಾನಕ್ರಾಂತಿಯೇ. ಸುಮಾರು 15 ನೇ ಶತಮಾನದಿಂದ ಆರಂಭವಾದ ಈ ಕ್ರಾಂತಿ ಇನ್ನೂ ದಾವುಗಾಲಿಡುತ್ತ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತಲಿದೆ.

(ತಂತ್ರಜ್ಞಾನ ಇದರ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ). ಕೆಲವರಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾನವೆಂದರೆ ಅತಿ ಗೌರವ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜ್ಞಾನವೇ ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೂ ಪರಿಹಾರ; ಇನ್ನು ಕೆಲವರಿಗೆ ಅತಿ ಭೀತಿ, ಅವರ ಪ್ರಕಾರ ವಿಜ್ಞಾನದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ಸರ್ವನಾಶ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಅತಿ ಅಸಡ್ಡೆ; ಎಲ್ಲ ಅತಿಗಳೂ ಅತಿಗಳೇ. ಕೀಟ್ಸ್‌ನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಯರೋಗಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾದ ಔಷಧಿಯಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗ ಇದೆ. ಈಗಲಾದರೆ ಅವನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಾಲ ಬದುಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಟೆಕ್ನಾಲಜಿಯಿಂದ ಕಲೆಗಳು ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ ಎಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಿದೆ. ಲೋಕದ ಯಾವುದೇ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳು ಪರಸ್ಪರ ಪ್ರಭಾವಿಸಬಹುದು, ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದು ಜಾಲದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಹೀಗಾಗುತ್ತದೆ. ಎಣ್ಣೆ ದೀಪದಲ್ಲಿ ಮಂಕಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಯಕ್ಷ ರಂಗಸ್ಥಳ ಇಂದು ವಿದ್ಯುದ್ದೀಪದಲ್ಲಿ ಜಗಮಗಿಸುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯುತ್ತು ವಿಜ್ಞಾನದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಮೂಲಭೂತ ಕೊಡುಗೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯುನ್ಮಾನ - ಆವಿಷ್ಕಾರಗಳು ಜ್ಯಾಮಿತಿಯ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಉದಾ: ಕಂಪ್ಯೂಟರ್, ಇಂಟರ್‌ನೆಟ್, ಕೃತಕ ಬುದ್ಧಿಮತ್ತೆ, ಸರ್ವವ್ಯಾಪಿ ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಫೋನ್ ಇತ್ಯಾದಿ. ಇವತ್ತು ಸನ್ಯಾಸಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಒಂದು ಸ್ಮಾರ್ಟ್ ಫೋನ್ ಇರುತ್ತದೆ! ಇವೆಲ್ಲಾ ಲೋಕವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಒಯ್ಯುತ್ತವೋ ತಿಳಿಯದು. ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೋ ಕೆಟ್ಟದಕ್ಕೋ, ಅಂತೂ ನಾವು ಚರಿತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಾರೆವು ಖಂಡಿತ.

ಭೂಮಿ ಉಂಟಾದಾಗ ನಾವು ಇರಲಿಲ್ಲ, ಅದು ಇಲ್ಲದಾಗುವಾಗಲೂ ಬಹುಶಃ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿಯ ಅರ್ಥ ಆಯುಸ್ಸು ಮುಗಿಯಿತು, ಇನ್ನರ್ಥವಷ್ಟೇ ಉಳಿದಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ಅಂತ್ಯವನ್ನು ಯಾರೂ ತಡೆಯಲಾರರು ನಿಜ, ಹಾಗೆಂದು ನಾವದನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ.

"This is the way the world ends not with a bang but a whimper."
- T.S. Eliot
ಅದು ಹೇಗೆ ಕೊನೆಗೊಳ್ಳಲಿ, ಅಲ್ಲಿವರೆಗೆ ಸುಖವಾಗಿರಲಿ!

ಪ್ರಪಂಚದ ಇತಿಹಾಸ